

Casparides, Ignaz Florian, varhanář ve Znojmě ve 3. čtvrtině 18. století, pokřtěn 12. 12. 1700, Kroměříž, datum i místo úmrtí neznámé (patrně v letech 1772-78).

Varhanářství se pravděpodobně vyučil u svého otce Jacoba Antona. O přesunu do Znojma nemáme žádné zmínky. V seznamu obyvatel města Znojma v roce 1748 figuruje jako podnájemník v domě č. 192 v 10. městském obvodu, který patřil plukovníkovi Eberhadtovi de Plois. 18. 5. 1756 je uváděn v kostele sv. Mikuláše ve Znojmě jako svatební svědek. Zde má titul měšťan a stavitel varhan, ovšem v Knize měšťanů ve Znojmě není jeho jméno uvedeno. V roce 1758 je žalován místním truhlářským cechem, že jeho tovaryši vykonávají truhlářské práce, ale on není členem žádného cechu. Reakce Ignaze Floriana není známa. V roce 1768 figuruje jako svědek Josepha Silberbauera ve věci koupi domu. 16. 4. 1772 máme zmínku v kostele sv. Mikuláše ve Znojmě o pohřbu osmdesátileté Cathariny Casparidin, manželky varhanáře.

Dílo

Stavěl varhany především pro venkovské kostely s krátkou oktávou a rozsahem 45 tónů, pedál repetující dvanáctitónový taktěž s krátkou oktávou. Z jeho největšího nástroje se dochovala pouze varhanní skříň ve Znojmě v kostele sv. Kříže. Prospektové píšťaly často zdobí výstupky. Klávesy zdobí vlaštovčími křídly. Celkem napočítáme kolem Znojma a v Dolním Rakousku na několik desítek varhan, například Vratěnin (1773?, II/14), Retz – Dominatorienkirche (1760, II/16), Kdousov (1757, II/16).

Asi není celé. Literatura? Autor hesla atd.

Silberbauer, Joseph, varhanář ve Znojmě ve 2. polovině 18. století, datum i místo narození neznámé (před rokem 1740), 13. 10. 1807, Znojmo.

Varhanářství se pravděpodobně vyučil u svého znojemského varhanáře Ignaze Floriana Casparidese. O jeho původu nemáme doposud žádné zmínky. Za měšťana byl přijat 7. ledna 1768. V pozůstalostním jednání se nachází kupní smlouva na dům, kde je i podpis Ignaze Floriana Casparidese jako svědka. V roce 1781 se Josephu Silberbauerovi a jeho ženě Elizabethě narodil syn Johann Nepomuk, který vstoupil do kláštera. Silberbauerovi měli blízký vztah s rodinou znojemského sochaře Karla Smutzera, který s ním patrně spolupracoval na výzdobě varhanních skříní. Při stavbě varhan v Stoitzendorfu oslepl (varhany dostavěl jeho žák Ignaz Reinold). V depozitáři Jihomoravského muzea se nachází ojedinělý portrét manželů Silberbauerových.

Dílo

Stavěl varhany především pro venkovské kostely s krátkou oktávou a rozsahem 45 tónů, pedál repetující dvanáctitónový taktéž s krátkou oktávou. Za jeho největší nástroj bývají považovány varhany v Drnholci (autorství nepodložené). Klávesy zdobil vlaštovčími křídly. Z jeho díla se dnes dochovalo na dvě desítky nástrojů u nás i v Dolním Rakousku. Jako příklad lze uvést Vranov nad Dyjí (1778, II/15), Unterretzbach (1776, II/13), Hrušovany nad Jevišovkou (1786, II/20) a Dyjí (1782, II/17).

Reinold, Ignaz, varhanář ve Znojmě ve 2. polovině 18. století, pokřtěn 24. května 1777, Vlčice, 31. 12. 1848, Znojmo.

O přesunu do Znojma nemáme žádné zmínky. Varhanářství se vyučil u svého znojmského varhanáře Josepha Silberbauera. Varhanářskou dílnu převzal po Josephu Silberbauerovi v roce 1805, kdy jeho mistr při stavbě varhan ve Stoizendorfu oslepl. Téhož roku byl 7. května 1805 přijat za měšťana. 1. října 1833 se oženil s Antonii Pischlovou, dceru hodináře z Nové Říše, v kostele sv. Mikuláše ve Znojmě. Zemřel 31. 12. 1848 na zápal plic.

Dílo

Stavěl varhany především pro venkovské kostely s krátkou oktávou a rozsahem 45 tónů, pedál repetující dvanáctitónový taktěž s krátkou oktávou. Jako poslední ze znojmských varhanářů zdobil klávesy vlašťovčími křídly (Starý Petřín – 1847, I/9). Z dalších nástrojů lze jmenovat Lukov (1841, I/10) a Těšetice (1825, I/8). Postavit dvoumanuálový nástroj se Reinoldovi dostalo pouze dvakrát – v Tasovicích u Znojma a v Untermarkersdorfu.

Latzl, Benedikt, varhanář ve Znojmě ve 3. čtvrtině 19. století, pokřtěn 17. 3. 1817, Prostějov, 8. 3. 1884, Znojmo.

O přesunu do Znojma nemáme žádné zmínky. Varhanářství se vyučil u Ignaze Reinolda. První zmínky se znojenskou varhanářskou dílnou máme z roku 1847, kdy spolupracoval se svým mistrem na varhanách ve Starém Petříně. Po mistrově smrti převzal celou dílnu a dokonce se i oženil 9. 8. 1853 ve farním kostele v Louce u Znojma s vdovou po mistrovi Antonii Reinoldovou, rozenou Pischlovou. Umírá 8. 3. 1884 na zápal plic v domě č. 17 na Dolním náměstí ve Znojmě.

Dílo

Stavěl varhany především pro venkovské kostely s krátkou oktávou a rozsahem 45 tónů, pedál repetující dvanáctitónový taktěž s krátkou oktávou. Latzlovy práce jsou na jižní Moravě a Dolním Rakousku. Zřídka se mu podařilo postavit dvoumanuálové varhany. Zdobil své prospektové píšťaly výstupky jako Ignaz Florian Casparides. Často rozšiřoval jednomanuálové varhany svých znojenských předchůdců o manuál (Šafov, 1876, II/13; Horní Břečkov, 1847, II/12). Z Latzlových novostaveb lze jmenovat například Chvalatice (1852, I/8), Velký Újezd (1863, II/13) a Mašovice (1867, I/10).